

Un Carnaval en pausa a la comarca de l'Alt Empordà

Pobles com Llançà, la Jonquera, Fortià, Llers, Vilafant o Cadaqués cancel·len la festa per un criteri de responsabilitat que comparteixen els aficionats

Arreu de la comarca, el Carnaval ha fet una pausa necessària. Ara fa un any, milers de persones vivien amb frenesí els darrers preparatius perquè tot el seu treball veïés la llum en rues i desfilades plenes de color i fantasia. Grans i petits viuen aquesta aturada amb resignació però amb comprensió. Des de Fortià, Pol Meseguer, també regidor de Cultura del poble, assenyala que «no volíem arriscar-nos a tenir cap contagi». La festa al poble «va agafar volada», des que el 2005 van agafar les regnes els joves del poble, però els últims anys s'ha enfocat al públic familiar, organitzada per l'Ajuntament. Un centenar de persones desfilen cada any pel poble, però enguany la cita es posposa fins a l'any que ve: «Treballo a Roses, i allà ho veuen bé, si ho entenen ells, imagina't nosaltres» assenyala Meseguer.

Trobar-se les setmanes prèvies al Carnaval és el que més trobem a faltar els apassionats de la festa. La Mireia Pi, de Llançà, fa anys que es disfressa amb la colla els Llança'ts. «Per nosaltres és dur, fa molts anys que ens disfressem i això de trobar-nos per fer tots els preparatius ens agrada molt, ho vivim molt». Són una quinzena de dones i els encanta fer la carrossa i elaborar la disfressa: «Som molt perfeccionistes, intentem que sigui el màxim d'espectacular». Anys enrere ja es disfressaven quan tenien la mainada petita, ara ja han crescut i elles segueixen amb la tradició.

Al llarg dels anys han lluit de totes les maneres. Fa dos carnivals, el fons del mar va ser el tema que van triar, fent servir esponges, ampolles de plàstic, ja que sempre intenten donar valor al tema del reciclatge, també per contenir el pressupost. «Quan vam veure que el Carnaval se suspendria, vam pensar que la disfressa de l'any que ve estaria plena de color i d'il·lusió». Tenen moltes ganes que arribi l'ocasió per poder celebrar-ho de la millor manera, a l'espera que la situació hagi millorat.

El Carnaval de Llançà els agrada especialment perquè «és casa nostra i sortim tant de tarda com de nit, molta gent ens espera per veure de què anem disfressades». Recorda quan es van disfressar de Lady Guant, amb una vestimenta elaborada amb guants negres i inflats i «que la gent va quedar molt sorpresa». Gaudeixen de la festa moltíssim i esperen que després d'aquesta pausa puguin seguir fent-ho per molts anys més.

Aquest recés del Carnaval també ha minvat els ànims de la que possiblement és la parella de més edat que es disfressa al Carnaval de la Jonquera. Ells són la Montserrat Figueras, de 74 anys, i en Francisco Puigsegur, de 81 anys. «Ens fem les disfresses nosaltres mateixos, entre tots dos» explica la Montserrat. Pertanyen a la colla

que organitza el dinar de Carnaval. Estan molt implicats en la que per a ells és «la millor festa de l'any». Ajuden a fer el menjar popular i a servir-lo, i després participen en el ball de tarda. Hi han exhibit tota mena de disfresses. Habitualment les comencen a preparar un parell de mesos abans, triant molt bé la vestimenta que lluiran i els complements: «Sempre està molt pensada». L'any passat van anar de Pastor i de Sirena, un altre any de testos de flors i també s'han disfressat amb vestits d'època, de Napoleó i Josefina. En cada vestit hi posen moltes hores. «El fet que a casa havíem tingut un taller i encara tenim les màquines –fèiem tendals i cortines i tota mena de parament per a la llar– ens facilita molt la feina». Recorden quan van anar de venecians: «Ha estat una de les més elaborades i vam tardar uns dos anys a fer-la». Van comprar els materials a Isla Cristina, en un viatge que van fer allà: «Vam descobrir el Museu del Carnaval i unes botigues amb robes i complements espectaculars».

Aquests dies, des de fa molts anys, han estat del tot diferents. Des que van començar a disfressar-se, primer amb la colla de l'Ampa, després amb la colla dels castellers o amb la coral, havien mantingut viva la tradició. «Els darrers dies eren estressants». En canvi aquestes setmanes, «ens hem dedicat a podar els arbres del jardí. Aquests dies és com si ens faltés alguna cosa, hem perdut l'al·licient de preparar-nos per la festa més boja de l'any».

Per a l'Alba Pérez, de Llers, que s'ha disfressat durant tota la seva vida, i considera també el Carnaval com la millor festa, el fet de no disfressar-se li sap molt greu. Tot i això ella, que treballa en una residència de gent gran –encara que no s'hagués suspès–, té clar que aquest any no hi hagués participat i s'hauria quedat a casa «per una qüestió de responsabilitat».

Des dels 13 anys que l'Alba ha corregut pels carnivals de l'Alt i Baix Empordà i porta la festa molt arrelada dins seu. Va formar part del grup de joves del poble, que es va encarregar de reactivar la festa i llavors triava la disfressa per la vuitantena de persones que integraven la colla. Aquest any l'únic Carnaval que viurà serà el de la residència: «No serà com els altres anys que venia un grup de música i fèiem activitats, però farem que els usuaris segueixin les consignes del Carnaval». Pel que fa al poble, el que més lamenta és que «la tradició, tal com la vivim a Llers, potser es perdrà per sempre: la gent de les cases et dona menjar i beguda mentre desfiles per la rua de Carnaval i sembla que això no es podrà tornar a fer».

Sentiment compartit a Vilafant

Sentiments de pena, però sobretot de resignació també es viuen en altres pobles com Vilafant. Ja fa deu anys que juntament amb la Totxana, la colla de l'AFA de l'escola Sol i Vent han fet gran el Carnaval del poble. «Aquest any s'ha anul·lat tot i no fem cap activitat» explica la Mercè Sais, que recorda que van ser cap a 600 persones les que l'any passat van poder gaudir del Carnestoltes.

Un dels carnivals amb personalitat pròpia és el de Cadaqués. La Carolina Noguer ha viscut la tradició des de

sempre, a casa. «Es disfressava la meva besàvia, ho fa la meva mare, jo i les meves dues filles, quatre generacions en total». El Carnaval no és el dia que desfiles a la passada, diu, «són tots els moments previs que vivim per organitzar-los, les trobades al cafè o les reunions. Les relacions socials és el que trobem a faltar». A Cadaqués, tot i que el Carnaval havia perdut força els darrers anys, comenta, «es fa molta festa i hi participa tothom». La Carolina reconeix que hi ha un sentiment de tristesa al poble, «per totes les festes en general, ja fa molt de temps que estem així i les trobem a faltar», conclou.

Font del document:

https://www.emporda.info/carnaval/2021/02/09/carnaval-pausa-comarca/487158.html?utm_source=rss